

Alþingi
Erindi nr. Þ 132/1973
komudagur 2.5.2006

Alþingi
Alþingishúsinu v/ Austurvöll
B.t. nefndasviðs
101 Reykjavík

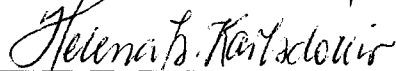
Akureyri, 2. maí 2006

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um vinnumarkaðsaðgerðir og frumvarp til laga um atvinnuleysistryggingar

Hjálagt sendist umsögn um frumvarp til laga um vinnumarkaðsaðgerðir og frumvarp til laga um atvinnuleysistryggingar samkvæmt beiðni með sem barst með tölvupósti þann 27. apríl sl.

Umsagnirnar voru áður sendar með tölvupósti þann 2. maí á netfangið nefndasvid@althingi.is

Virðingarfyllst,
F.h. Svæðisvinnumiðlunar Norðurlands eystra

Helena Þ. Karlsdóttir, forstm.

Umsögn um frumvarp til laga um vinnumarkaðsaðgerðir frá starfsmönnum Svæðisvinnumiðlunar Norðurlands eystra

6. gr.

Forstöðumaður þjónustustöðvar þarf að eiga setu í vinnumarkaðsráði með málfrelsi og tillögurétt til að tryggja ákveðna tengingu og samvinnu milli ráðs og þjónustuskrifstofunnar og til að tryggja framkvæmd á úrræðum.

7. gr.

Gerð er krafa um vottorð frá sérfræðilækni. Bent er á að úti á landsbyggðinni er ekki jafn aðgangur að sérfræðilæknum. Skoða þarf hvort um augin útgjöld sé að ræða fyrir atvinnuleitendur, þ.e. hvort vottorð sérfræðilækna eru dýrari en vottorð heimilislækna. Ennfremur þarf að liggja ljóst fyrir hvort atvinnuleitendur þurfi sjálfir að greiða fyrir vottorðin eða ætlar stofnunin að gera það þar sem auknar kröfur eru fyrir atvinnuleitendur að leggja fram gögn um vinnufærni sína.

Í 4. gr. er talað um þjónustustöðvar en í 7. gr. er talað um vinnumiðlun Vinnumálastofnunar. Þarna er ósamræmi í hugtakanotkun og það þarf að samræma.

„Í umsókn skulu koma fram allar þær upplýsingar er varða vinnufærni umsækjanda og þær rökstuddar fullnægjandi gögnum“. Þessi setning kann að valda misskilningi. Þurfa þeir sem eru með fulla vinnufærni líka að koma með vottorð frá lækni um að viðkomandi sé full vinnufær.

8. gr.

Það er ósamræmi í skilyrðum 8. gr. frumvarps um vinnumarkaðsaðgerðir (vmaðg) og 10. gr. frumvarps um atvinnuleysisstryggingar (atvltr).

8. gr. vmaðg. = tilkynning skal vera skrifleg og á þar til gerðum eyðublöðum.

10. gr. atvltr. = tilkynning skal gerð með sannanlegum hætti.

Þetta er alveg ljóst þegar einstaklingar úr öðrum greiðslukerfum en atvinnuleysisstryggingakerfinu segir sig frá vinnumarkaðsúrræði, þá er farið eftir 8. gr. en það er óljósara hvernig með skuli fara þegar einstaklingur er á atvinnuleysisbótum hvorum lögunum á að fara eftir varðandi tilkynningu um að skráningu sé hætt, 8. gr. vmaðg. eða 10. gr. Atvltr? Þetta þarf að vera ljóst því skv. 9. gr. atvltr. felur umsókn um atvinnuleysisbætur í sér umsókn um þátttöku í vinnumarkaðsaðgerðum.

Reyna á að gera fólki það sem einfaldast að afskrá sig þegar það þarf ekki á þjónustunni að halda lengur. Ákvæðið eins og það er í frumvarpinu virðist íþyngjandi fyrir fólk þar sem lögd er skylda á að afskrá sig skriflega á eyðublaði.

Það þarf að vera skýrt hvernig framkvæmdin eigi að vera. Eiga eyðublöðin að vera aðgengileg á netinu eða þarf fólk að koma á þjónustuskrifstofunnar og leggja inn skriflega tilkynningu?

Reynslan hefur sýnt að stór hluti lætur ekki vita þegar það hættir að skrá sig.

Það verður erfiðara að halda utan um og fylgjast með því hvort menn afskrái sig eða ekki sérstaklega vegna þess að regluleg skráning er felld niður.

Ef afskráning verður möguleg í gegnum netið þá verður að taka mið að því að það eru margir úti á landsbyggðinni í hinum dreifðu byggðum sem ekki eru í netsambandi og þeir þurfa þá að gera sér sérstaka ferð á einhvern stað til að afskrá sig skriflega. Hugsanlega að keyra um langan veg.

Sjómenn t.d. fara oft án nokkurs fyrirvara og jafnvel eftir lokun skrifstofanna. Hvernig fer með slík tilfelli?

Skriflega afskráning ætti ekki að vera skylda því hvað gerist ef ekki verður hægt að framfylgja ákvæðinu?

11. gr.

Þegar atvinnuleitandi sækir um þátttöku í vinnumarkaðsaðgerðum fer fram mat á vinnufærninni. Þetta þarf að gerast strax í upphafi til að starfið verði markvisst. Ef matið dregst á langinn þá getur dýrmætur tími glatast. Eins og staðan er í dag þá verður að koma inn aukið fjármagn til að geta ráðið fleiri ráðgjafa svo þeir geti verið meira úti í umdæminu og til að geta tryggt að allir fái sömu þjónustu óháð búsetu. Hjá Svæðisvinnumiðlun Norðurlands eystra á Akureyri starfa tveir ráðgjafar. Það er ógerlegt að framkvæma matið fyrir tvo ráðgjafa miðað við auknar kröfur, aukin störf, stærð umdæmis og fjarlægða á milli staða og ljóst er að ekki verður hægt að sinna þessari skyldu.

Eins og staðan er í dag þá fara ráðgjafarnir út í umdæmið eftir þörfum og atvinnuástandi. Samkvæmt 11. gr. frumvarpsins þá á einstaklingur að fara í mat ráðgjafa þegar hann kemur inn óháð aðstæðum og búsetu.

Reynslan hefur ekki verið sú að fólk hópist að til að sækja námskeið og annars konar úrræði. Það hafa yfirleitt verið ráðgjafarnir sem leitast eftir því við atvinnuleitendur og þrýsta á þá að þeir taki þátt í úrræði. Það er einstaka persóna sem leitar sjálf eftir að taka þátt í úrræði.

12. gr.

Reglugerðin um skipulag vinnumarkaðsúræða, nám og námskeið verður að liggja fyrir þegar byrjað verður að vinna eftir nýjum lögum.

Mikil umræða hefur átt sér stað um nám samhliða bótum. Það atriði verður að liggja ljóst fyrir.

13. gr.

Það er mat starfsmanna Svæðisvinnumiðlunar á Akureyri að það er miður að regluleg skráning sé felld niður en með því móti næst oft betur til einstaklinganna. Það er mat þeirra að regluleg skráning þurfi að vera þó að hún geti verið sveigjanleg.

Reynslan hefur verið sú að oft er erfitt að ná til einstaklinga t.d. varðandi miðlun í starf o.s.frv.

Akureyri, 2. maí 2006

Helena Þ. Karlsdóttir, forstöðumaður